

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΩΝ ΚΑΙ ΞΥΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΤΙΛΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΥΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 25 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2013

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Τίπου αποσίδλου, επισκόπου Γορτύνης Κρήτης.
Η επάνοδος Του λειψάνου Του αποσίδλου Βαρθολομαίου.
Έτος 6^{ον} Τεύχος 261

Τα πλήθη είχαν χορτάσει από το καταπληκτικό θαύμα του πολλαπλασιασμού των πέντε άρτων και δύο ιχθύων, και τώρα ζητούσαν να κάνουν βασιλέα τους το μεγάλο Ραββί. Ο ενθουσιασμός ήταν τόσο ισχυρός, ώστε άρχισαν να επηρρεάζονται ακόμα και αυτοί οι μαθητές. Γι' αυτό ο Κύριος δίνει εντολή **“ηνάγκασεν τους μαθητάς”** να μπουν στο πλοίο να φύγουν και να τον περιμένουν στην απέναντι όχθη της Καπερναούμ.

Ο Ευαγγελιστής Ματθαίος μας περιγράφει κατά συγκλονιστικό τρόπο τη νυκτερινή τους περιπέτεια και κυρίως αυτό το γεγονός που έζησε ο ίδιος ο Απ. Πέτρος και που έχει τόσα να πει στον καθένα μας.

Τι ακριβώς συνέβη; Το πλοίο, μέσα στη νύχτα **“ην βασανιζόμενον υπό των κυμάτων”** λόγω του ότι ο άνεμος που ξέσπασε αιφνιδίως ήταν ενάντιος. Αλλά ας παρακολουθήσουμε κι εμείς με κομμένη την ανάσα τα περιστατικά, όπως ο ίδιος ο Ματθαίος τα έζησε και μας τα άφησε ως πολύτιμη παρακαταθήκη μέσα στο Ευαγγέλιό του.

“Κατά την τετάρτη δε βάρδια της νύχτας (ώρα 3 έως 6) πήγε προς αυτούς ο Ιησούς περιπατώντας πάνω στη λίμνη. Και όταν οι μαθηταί τον είδαν να περιπατεί επάνω στα νερά της λίμνης, ταραχθήκαν νομίζοντας ότι είναι φάντασμα, και από το φόβο τους έβγαλαν κραυγή. Αμέσως δε ο Ιησούς τους μίλησε λέγοντας: Έχετε θάρρος! Εγώ είμαι. Μη φοβείσθε. Τότε ο Πέτρος του μίλησε και είπε: “Κύριε, εάν είσαι εσύ, διάταξέ με να έλθω σε σένα (περπατώντας) πάνω στα νερά”. Αυτός δε είπε: “Ελα”. Τότε ο Πέτρος κατέβηκε από το πλοίο και περπάτησε πάνω στα νερά, για να πάει στον Ιησού. Αλλά βλέποντας τον άνεμο ισχυρό φοβήθηκε, και αρχίζοντας να βυθίζεται φώναξε δυνατά και είπε: “Κύριε, σώσε με!”. Αμέσως δε ο Ιησούς άπλωσε το χέρι, τον έπιασε και του λέγει: “Ολιγόπιστε! Γιατί φοβήθηκες;” και όταν μπήκαν στο πλοίο, κόπασε ο άνεμος. Και όσοι ήταν στο πλοίο ήλθαν και τον προσκύνησαν λέγοντας:

“Αληθινά είσαι Υιός του Θεού”. Έτσι, αφού διαπεραιώθηκαν, ήλθαν στην περιοχή της Γενησαρέτ” (Ματθ. ΙΔ΄, 25 – 34).

Εντυπωσιάζει και γεμίζει την καρδιά μας πίστη και ελπίδα ο λόγος του Κυρίου: **“Θαρροείτε! Εγώ ειμί. Μή φοβείσθε”**. Έχετε θάρρος! Εγώ είμαι. Μή φοβάστε.

“Εγώ ειμί”! Αυτή τη φράση εάν θελήσουμε να την αναπτύξουμε σε όλο το βάθος και το πλάτος, θα πρέπει να γεμίσουμε ολόκληρα βιβλία, αφού περικλείει τόσο δογματική, όσο και πνευματική – ηθική αποκαλυπτική διδασκαλία!

Τούτο μόνο σημειώνουμε τώρα στο “Εγώ ειμί”!

Οι δύο αυτές λέξεις δεν είναι καθόλου τόσο απλές όσο ενδεχομένως ορισμένοι τις εκλαμβάνουν. Αποκαλύπτουν την Θεότητα και την πανταχού παρουσία του Κυρίου Ιησού Χριστού!

Όταν αποκαλύπτεται ως άσαρκος Λόγος στην Παλαιά Διαθήκη, αποκαλύπτεται ακριβώς με το “Εγώ ειμί”. **“Εγώ ειμί ο Ων”!** (Εξ. Γ΄, 13 – 15).

Εγώ είμαι Εκείνος δηλ. Ο Οποίος υπάρχει. Υπάρχω μόνος μου, χωρίς να εξαρτώμαι από κανέναν άλλον. Είμαι πάντα ο ίδιος!

Αλλά και στον χώρο τώρα της Καινής Διαθήκης, όταν έδινε στους Ιουδαίους ο Κύριος τις ύψιστες μαρτυρίες περί του εαυτού Του, μεταξύ των άλλων είπε: **“Αμήν αμήν λέω υμίν, πριν Αβραάμ γενέσθαι, εγώ ειμί” (Ιωάν. Η΄, 58)**. Δηλαδή εν πάση αληθεία σας λέγω ότι προτού να γίνει και να γεννηθεί ο Αβραάμ, Εγώ ειμί. (όχι ήμην, όχι υπήρχα) αλλά Εγώ υπάρχω. Εγώ είμαι. (Αϊδίως, συνεχώς και προ των αιώνων)!

Αλήθεια, χρειαζόμαστε τρανότερες αποδείξεις περί της πανταχού παρουσίας του Κυρίου Ιησού; Ο ίδιος δίνει την μαρτυρία και αποκαλύπτει τη Θεϊκή του φύση.

Και για να μην μείνει ουδεμία αμφιβολία περί της δογματικής αληθείας που μας αποκαλύπτει η φράση “Εγώ ειμί”, ας δώσουμε τον λόγο στον μαθητή της Αγάπης. Ας μας οδηγήσει στα ύψη της αποκαλύψεως ο Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος. **“...μή φοβού, εγώ ειμί ο πρώτος και ο έσχατος” (Αποκ. Α΄, 17)**. **“...και γνώσονται πάσαι οι εκκλησίαι ότι εγώ ειμί ο ερευνών νεφρούς και καρδίας, και δώσω υμίν εκάστω κατά τα έργα υμών” (Αποκ. Β΄, 23)**. **“Εγώ το Α και το Ω, ο πρώτος και ο έσχατος, αρχή και τέλος” (Αποκ. ΚΒ΄, 13)**.

Πόσο πράγματι, θα πρέπει να χαιρόμαστε, διότι ανήκουμε οργανικά στο Σώμα του Χριστού, στην Αγία μας δηλαδή Ορθόδοξη Εκκλησία, που διαφυλάττει αλλά και ερμηνεύει αυθεντικώς τον ζωντανό λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή; Αλλά και πόσες απροσμέτρητες υποχρεώσεις συνεπάγεται για εμάς τώρα αυτή η όντως ουράνια ευλογία!

Και ναι μεν η δογματική διδασκαλία είναι αυτή που εδράζει ακλινώς το όλον οικοδόμημα την Ορθοδόξου Πνευματικότητας. Διότι, εάν αλλοιωθεί η βάση, το οικοδόμημα, αργά ή γρήγορα θα καταρρεύσει. Και η βάση δεν είναι άλλη από την πίστη στην Θεότητα του Κυρίου Ιησού Χριστού. Αυτό δηλαδή που ομολόγησαν όσοι ήσαν στο πλοίο λέγοντας: **“Αληθώς Θεού Υιός ει”**. Δηλαδή, είσαι Θεός. (Όπως ο Υιός του

ανθρώπου είναι και αυτός άνθρωπος, έτσι και ο Υιός του Θεού, είναι Θεός).

Αλλά ας περάσουμε τώρα να δούμε ένα διδαγμα χρησιμότητα που ξεπροβάλλει μπροστά στους οφθαλμούς του νοός μας.

Χωρίς αμφιβολία, δεν είναι πάντοτε ήρεμη και ακύμαντη η ζωή μας, όπως ακριβώς συμβαίνει και με τη θάλασσα. Ίσως μάλιστα, θα λέγαμε, ότι τις περισσότερες φορές η θάλασσα της ζωής υψώνει τα κύματά της για να μας καταπιεί και ελάχιστη είναι η γαλήνη κατά την οποία μπορεί να απολαμβάνει κανείς την ομορφιά και την ησυχία.

Να αναφερθούμε σε περιπτώσεις και παραδείγματα προσωπικής, οικογενειακής και κοινωνικής αναταραχής που όντως ο άνεμος είναι ενάντιος; Μα, όλοι ζούμε μέσα στην κοινωνία και θέλοντας και μη βλέπουμε και αναλόγως τις ευαισθησίες μας, βιώνουμε τις φουρτούνες ή αλλοίμονο τα ναυάγια των συγγενών των φίλων και των γνωστών.

Τι ασθένειες (ψυχικές και σωματικές), τι οικονομικές στενοχώριες, τι συκοφαντίες, τι θλίψεις, τι εθνικές επιπλέον περιπέτειες, που έρχονται νομοτελειακώς, όταν ξεφεύγουμε από το δρόμο τον ορθό... Αλλά εδώ ακριβώς χρειάζεται η γενναιότητα και το θάρρος που μας προστάζει ο Αρχηγός μας. Ναι, ο Αρχηγός μας. Διότι κάποιοι άλλοι, ίσως έχουν επιλέξει να έχουν ως αρχηγούς ανθρώπους, που τις περισσότερες φορές τους βλέπουν να έχουν χαρίσματα που ουσιαστικά είναι ανύπαρκτα. Αλλά ο άνθρωπος, όσο ισχυρός κατά κόσμο και να εμφανίζεται, δεν είναι επί της ουσίας, παρά ένας αδύναμος άνθρωπος που τρέμει “ως κάλαμος υπό ανέμου σαλευόμενος”, μπροστά στις ασθένειες και στο φοβερό μυστήριο του θανάτου.

Εμείς όμως Αρχηγό μας έχουμε το Θεάνθρωπο Κύριο. Το Νικητή του θανάτου. Αυτόν διά του οποίου τα πάντα εγένοντο, όπως ομολογούμε και στο Ιερό Σύμβολο της Πίστεώς μας.

Μόνο Αυτός μπορεί να μας εμπνεύσει θάρρος και να μας χαρίσει δυνάμεις για τον ομολογουμένως δύσκολο και σκληρό αγώνα της ζωής.

Μόνο διά του Ιησού αισθανόμαστε ότι οι περιπέτειες και οι δοκιμασίες της ζωής είναι ζυγισμένες στα μέτρα μας και στις αντοχές μας και όχι παραπάνω από αυτές.

Και μόνο όταν Τον αποδεχόμαστε, όπως πρέπει να τον αποδεχτούμε **“κοπάζει ο άνεμος”** των θλίψεων και των ταραχών.

Αλλά για τους πιστούς που δοκιμάζονται στον αγώνα της καθημερινότητας, συμβαίνει και κάτι ακόμα υψηλότερο. Αυτοί γνωρίζουν, εκτός των άλλων, και ποιος είναι ο σκοπός αυτών των δοκιμασιών. Είναι σκοπός άγιος και κατά πάντα ωφέλιμος, έστω κι αν η μυωπική μας συνείδηση δεν μπορεί, στην αρχή τουλάχιστον, να διακρίνει τις ευλογίες που μας επιφυλάσσουν αυτές οι δοκιμασίες της ζωής και οι περιπέτειες του βίου. Και αυτή η ωφέλεια δεν είναι άλλη από την πρόοδο στην υπομονή. Από την προκοπή στο δρόμο των αρετών και γενικώς στην κατά Χριστόν ζωή, η οποία είναι αυτή για την οποία έχει δημιουργηθεί ο άνθρωπος.

Είναι αυτή η οποία θα μας χαριτώσει και θα μας χαρίσει αυτό που πραγματικά ποθεί και λαχταρά η ψυχή μας. Δηλ. την χαρά και την ευτυχία. Το να είμαστε πάντοτε μαζί με τον Ιησού!

Το θέμα λοιπόν, αγαπητοί, δεν είναι εάν θα έρθουν οι φουρτούνες και οι ενάντιοι άνεμοι. Αυτό είναι το μόνο βέβαιο, και ας είμαστε προετοιμασμένοι. Ούτε πάλι θα πρέπει να μας απασχολεί το τι είδους δοκιμασίες θα μας βρουν. Αυτό είναι θέμα του Θεού.

Εκείνο που θα πρέπει να μας απασχολεί είναι το να έχουμε τα ώτα των καρδιών μας ανοιχτά, στο να ακούμε πάντοτε την φράση του Κυρίου: **“Θαρραείτε! Εγώ εμί. Μή φοβείσθε”!**

Ταυτοχρόνως δε το βλέμμα μας να είναι προσηλωμένο και αμετακίνητο σ' αυτό το βλέμμα του Κυρίου. Στο Θεανδρικό πρόσωπο του Ιησού, έστω κι αν κάτω από τα πόδια μας (όπως συνέβαινε και με τον Απ. Πέτρο) χάσκει η φοβερή άβυσσος έτοιμη να μας καταπιεί.

Ναι, παντού και πάντοτε ας ακούμε τη θεία και γλυκυτάτη φωνή Του που στο άκουσμά της γαληνεύουν τα πάντα: **“Θαρραείτε! Εγώ εμί. Μή φοβείσθε”!**

Και θα βρισκόμαστε πάντοτε μέσα στον λιμένα της αληθείας εάν συνειδητοποιήσουμε ότι: **“Ο Χριστός, δεν αποτελεί υπόσχεση για τη μη δημιουργία θύελλας. Αλλά αποτελεί ασφάλεια μέσα στη θύελλα!”**

Αμήν.

Αρχιμ. Ιωήλ Κωνστανταρος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

26 Αυγούστου	Δευτέρα	6:30 μ.μ. Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός. Αγίου Φανουρίου. Ευλόγηση πιττών.
27 Αυγούστου	Τρίτη	7- 9:30 π.μ Όρθρος και Θ. Λειτουργία – Ευλόγηση πιττών. Αγίου Ενδόξου Φανουρίου του θαυματουργού. 6:30 μ.μ. Εσπερινός – Παράκληση Αγίου Φανουρίου – Ευλόγηση πιττών.
29 Αυγούστου	Πέμπτη	7- 9:30 π.μ Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αποτομή Τιμίας Κεφαλής του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου.
30 Αυγούστου	Παρασκευή	7- 9:30 π.μ Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αλεξάνδρου και Παύλου πατριαρχών Κων/πόλεως. 9:00 μ.μ. – 1:00 π.μ. Ιερά Αγρυπνία. Κατάθεση Τιμίας Ζώνης της Υπεραγίας Θεοτόκου.